

॥ २८ ॥ सेयं याविनाशयतिसेत्यर्थः ॥ आवृत्त्य निरुध्य ॥ अर्द्धं अतिक्रान्तमत्यर्थं तादृशे योजने ॥ २९ ॥ यतश्चेदं तादृकावनं अस्माभिर्गतव्यं अतएव च हेतोर्हराम स्वबाहु
बलमाश्रित्य इमांजहि ॥ ३० ॥ ननु स्त्रीकथं हंतव्या तत्राह ॥ मन्त्रियोगादिति ॥ मदाज्ञया स्त्रीवधशंकां त्यज ॥ ईदृशं तादृकाक्रान्तं ॥ ३१ ॥ अद्यापि न निवर्तते अत्र पूर्वस्थि
तोजन इति शेषः ॥ ३२ ॥ इति रामाभिरामे ० रा० वा० बा० चतुर्विंशः सर्गः ॥ २४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ अथेति ॥ अप्रमेयस्य अप्रमेयप्रभावस्य ॥ शार्दूलः

राक्षसो भैरवाकारो नित्यं त्रासयते प्रजाः ॥ इमौ जनपदौ नित्यं विनाशयति राघव ॥ २८ ॥ मलदांश्च करूपांश्च तादृकादुपचारिणी ॥ से
यं पंथानमावृत्त्य वसत्यत्यर्थं योजने ॥ २९ ॥ अतएव च गंतव्यं तादृकायावनं यतः ॥ स्वबाहुबलमाश्रित्य जहीमां दुपचारिणीं ॥ ३० ॥
मन्त्रियोगादिमं देशं कुरुनिष्कंठकंपुनः ॥ न हि कश्चिदिमं देशं शक्नोत्यागंतुमीदृशं ॥ ३१ ॥ यक्षिण्याघोरयारामउत्सादितमसत्यया ॥
एतत्ते सर्वमाख्यातं यथैतद्दारुणं वनं ॥ यक्ष्याचोत्सादितं सर्वमद्यापि न निवर्तते ॥ ३२ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये ० वा० चतु
र्विंशः सर्गः ॥ २४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ अथ तस्याप्रमेयस्य मुनेर्वचनमुत्तमं ॥ श्रुत्वा पुरुषशार्दूलः प्रत्युवाच शुभां
गिरं ॥ १ ॥ अल्पवीर्या यदा यक्षी श्रूयते मुनिपुंगव ॥ कथं नागसहस्रस्य धारयत्यवलाबलं ॥ २ ॥ इत्युक्तं वचनं श्रुत्वा राघवस्यामि तौज
सः ॥ हर्षयन् श्लक्ष्णया वाचा स लक्ष्मणमरिंदमं ॥ ३ ॥ विश्वामित्रो ब्रवीद्वाक्यं शृणु येन बलोत्कटा ॥ वरदानकृतं वीर्यं धारयत्यवलाब
लं ॥ ४ ॥ पूर्वमासीन्महायक्षः सुकेतुर्नाम वीर्यवान् ॥ अनपत्यः शुभाचारः स च तेपे महत्तपः ॥ ५ ॥ पितामहस्तु सुप्रीतस्तस्य यक्षपतेस्त
दा ॥ कन्यारत्नं ददौ रामतादृकां नामुनामतः ॥ ६ ॥

श्रेष्ठः ॥ १ ॥ यदा यतः ॥ यक्षी यक्षजातिः ॥ श्रूयते पुराणादाविति शेषः ॥ अबले तिसाभि
प्रायं ॥ २ ॥ ३ ॥ वीर्यं शौर्यादि ॥ बलमात्रप्रश्ने वीर्याभिधानं शौर्यादयो न्येपि गुणाः तस्यां संतीति ज्ञापनार्थं ॥ ४ ॥ वरप्राप्तिमूलमाह ॥ पूर्वमिति ॥ तेपे पुत्रार्थं पितामहमु
द्दिश्येति शेषः ॥ ५ ॥ कन्यारत्नं दिव्यरूपवती कन्या ॥ ६ ॥